

Вимоги до дослідницької пропозиції

вступника до аспірантури

Дослідницька пропозиція - це оригінальний науковий текст, підготовлений вступником до аспірантури, відповідно до тематики потенційного наукового керівника.

Тематика дослідницької пропозиції має бути актуальною у творчому і практичному відношеннях та пов'язана з майбутньою дисертаційною роботою. У дослідженні необхідно визначити суть проблеми, окреслити шляхи її вирішення відповідно до сформульованих завдань. Робота над дослідницькою пропозицією передбачає критичне осмислення та узагальнення теоретичного матеріалу, його системний виклад, вступник повинен мати власну чітку позицію щодо питання, яке вивчається. Назва роботи має відповідати її змісту. Виклад матеріалу в дослідницькій пропозиції повинен бути змістовним і стислим.

Структура дослідницької пропозиції: – титульний лист; – зміст; – перелік умовних позначень, символів, одиниць скорочень і термінів (за необхідності); – вступ; – основна частина; – висновки; – список використаних джерел; – додатки (за необхідності).

Всі структурні елементи повинні починатися з нового аркуша.

Титульний лист оформлюється за зразком, що наведений нижче.

Зміст розташовується після титульного аркуша. Він включає всі структурні елементи дослідницької пропозиції із вказаними сторінками, на яких вони знаходяться.

Перелік умовних позначень, символів, одиниць скорочень і термінів складається за умови повторення таких елементів більше трьох разів у тексті.

Вступ розташовується після переліку умовних позначень, символів, одиниць скорочень і термінів (якщо він є). У вступі розкривається актуальність і стан наукової задачі та її значущість, підстави та вихідні дані щодо подальшої розробки теми, обґрунтування необхідності проведення дослідження.

Основна частина - це головна частина дослідницької пропозиції, в якій розкривається сутність роботи. Вона розташовується після вступу. Вона може

складатися з розділів, підрозділів, пунктів, підпунктів. Кожен розділ починається з нової сторінки. При викладенні суті роботи, особлива увага приділяється елементам новизни, які мають місце у дослідницькій пропозиції. У розділах основної частини подається: – аналітичний огляд джерел за темою і вибір напрямів даного етапу дослідження; – виклад загальної методики та основних методів досліджень; – аналіз тих проблем, які будуть мати подальше дослідження у майбутній дисертації.

Висновки розташовуються після основної частини. Це синтез накопиченої в основній частині наукової інформації, тобто послідовний, логічний, чіткий виклад головних результатів дослідження. У висновках наводиться оцінка одержаних результатів дослідження (наукова, практична, соціальна цінність). Ця частина містить висновки автора як стосовно суті проблеми, що розглядалась у дослідницькій пропозиції, так і стосовно тих питань, які будуть в подальшому досліджуватись у майбутньому дисертаційному дослідженні.

Список використаних джерел завершує основну частину. Список використаної літератури повинен указувати на вивчені автором роботи, за якими може мати місце бесіда стосовно змісту дослідницької пропозиції. Він має включати в себе як фундаментальні наукові праці, так і останні публікації (переважно останніх 5 – 10 років) з обраної теми, наявні у вітчизняній та зарубіжній літературі. Список використаних джерел розміщується або в порядку появи посилань у тексті, або в алфавітному порядку прізвищ перших авторів чи заголовків. Кількість позицій у списку має становити не менше 10 джерел. Бібліографічний опис джерел оформлюється згідно з Національним стандартом України ДСТУ 8302:2015 «Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання». У тексті роботи, де використано джерело, в квадратних дужках проставляють номер джерела і сторінку, на яку зроблено посилання. Всі структурні елементи дослідницької пропозиції починаються з нової сторінки.

Оформлення дослідницької пропозиції повинно відповідати вимогам до наукової публікації. Рекомендований обсяг дослідницької пропозиції 10 – 15

сторінок (формат А4), текст має бути набраний шрифтом Times New Roman 14 кеглем через 1,5 інтервали. Поля: верхнє і нижнє – 2 см, лїве – 2,5 см, правє – 1,5 см. Абзацний відступ повинен дорівнювати п'яти знакам. Сторінки роботи нумеруються арабськими цифрами без значка №, дотримуючись наскрізної нумерації впродовж усього тексту роботи. Титульний аркуш (перша сторінка роботи) включається до загальної нумерації сторінок роботи, але на ньому номер сторінки не проставляється, на наступних сторінках номер сторінки зазначається у правому верхньому куті сторінки без крапки у кінці. Ілюстративні матеріали (блок-схеми, схеми, графіки, діаграми, фотознімки, рисунки) разом з їх назвами розміщуються у роботі безпосередньо після тексту, де вони згадуються вперше, або на наступній сторінці. На всі матеріали мають бути посилання у роботі. Цифровий матеріал, як правило, оформлюється у вигляді таблиці, яку слід розташовувати безпосередньо після тексту, в якому вона згадується вперше, або на наступній сторінці. Нумерувати слід лише ті формули, на які є посилання у наступному тексті. Формули та рівняння розташовуються безпосередньо після тексту, в якому вони згадуються, посередині сторінки та нумеруються порядковою нумерацією арабськими цифрами у крайньому правому положенні на рядку. Нумеруються лише ті формули, на які є посилання у наступному тексті.

Правила оформлення дослідницької пропозиції до аспірантури вказують обов'язковою вимогою унікальність на рівні 60%, перевірена ключовими системами Антиплагіат.

Зразок оформлення титульної сторінки

Інститут механіки ім. С.П. Тимошенка НАН України

Дослідницька пропозиція на тему:

«_____»
_____»

для вступу в аспірантуру зі спеціальності F1 Прикладна математика

Підготував(ла): _____

Перевірив: _____

(ПІБ, вчений ступінь, вчене звання, посада)